

Hundreder af Aar efter os, hvor vi kunne byde vore Kunstnere den smukkeste Opgave, som endnu er budt dem, her siger man: det kunne vi ikke, vi maa bevare Murstenene, ellers risikere vi, at der gaar adskillige flere Millioner med. Derfor siger jeg ogsaa, at det er en meget stor Opgave denne, hvorledes man der skal disponere over Centrum i Kjøbenhavn. Jeg vil ikke kalde Genopførelsen af Slottet Luksus; det var maaske et forkert Ord, men *enfin*; det er noget, som vi have kunnet undvære at gøre i 14 Aar, og som vel ogsaa kan vente lidt endnu. Men naar vi skulle til at disponere, saa skulle vi ikke tage de smaa Hensyn, som Ministeren er noget for tilbøjelig til at tage, saa lad os se lidt stort paa det, og lad os saa haabe, at der kommer den Stund, da det danske Folk i Enighed kan sige: Ja, der ville vi bygge et Monumentum for vor Nation og for vor Historie paa den interessanteste og smukkeste Plads i hele Danmark.

Carstensen: Jeg skal kun gøre den ganske korte Bemærkning, at jeg antager, at det ærede Medlem (Oct. Hansen) brugte Ordet Sentimentalitet, fordi det ærede Medlem troede, at han kunde tage mig paa et ømt Sted. Jeg kunde jo bruge et andet Ord, barok, om det ærede Medlems Maade at udtale sig paa, men jeg vil i alt Fald paastaa, at det er ikke Sentimentalitet at minde om en historisk Kendsgerning, som det ærede Medlem begik den Fejl at glemme.

H. N. Hansen: Det forekommer mig, at Forhandlingerne nærme sig til Afslutning, og jeg skal derfor fatte mig meget kort. — Det er gaaet mig i Dag lige over for det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), som det ofte er gaaet mig før, at naar han taler om Sagens Realitet, synes jeg, han siger Ord, der vel fortjene Vægt imellem os, og det gjorde han ogsaa i Dag; Jeg giver ham samme Anerkendelse, som den ærede Minister udtalte over for ham, at jeg synes, han sagde saa sandt, at her burde igen rejses et Slot; og jeg paaskønner, at han mindede om, at en af vore tidligere Rigsdagsmænd er bleven misforstaaet paa dette Punkt, og

at han ikke har sagt andet. Jeg er vis paa, at den ærede Rigsdagsmand ligesom jeg og ligesom de allerfleste Mennesker i vort Land have en Følelse af, at vi kunne gaa langt længere tilbage end til Frederik VII's Dage, tilbage til Valdemarernes Tid, og saa have vi da haft Christiansborg Slot staaende ned gennem Historien. Vi maa alle nære det Ønske, at den nuværende Tilstand maa forsvinde snarest muligt, og at der snarest mulig maa rejses et Slot. Jeg takker det ærede Medlem for, at han fuldt ud anerkender dette. Men saa er det gaaet, som det ellers gaar, saa staar min Forstand stille, naar han bag efter siger: uagtet jeg anerkender alt dette, skulle vi ikke gøre noget ved denne Sag, men den skal standses. Jeg synes, der maatte Budet for alle, baade her i Tinget og i det andet Ting, være, at naar vi have den varme Opfattelse for en Sag, maa vi søge at føre den igennem. Jeg til-lader mig over for det ærede Medlem, den langt ældre Politiker, at tvivle paa, at han i politisk Henseende raader rigtigt, naar han siger, at det ene eller det andet Ting skal standse Sagerne i Stedet for i Fællesskab at hjælpe paa dem. Derfor er det mit Ønske, at denne Sag maatte snarest med Tilslutning fra Landstinget gaa til Folketinget, saa kunne vi se, hvorledes det stillede sig til den. — Jeg tror ikke, det er fornødent at skride til Udvalgsprøvelse af denne Sag. De Bemærkninger, jeg fremsatte, tog den ærede Konseilspræsident imod, og henviste til, at han efter Konference med Indenrigsministeren vilde tage endelig Stilling til dem. Jeg haaber da, at han vil kunne tiltræde det Ændringsforslag, jeg venter at kunne faa Kollegers Medhjælp til at stille. — jeg har jo hidtil kun talt paa egne Vegne. Jeg synes — det er ogsaa en Ytring over for den ærede sidste Taler — at denne Sags videre Gen-nemførelse bør lægges i Kommissionens Hænder, som skal tage den i noget videre Omfang, end Lovforslaget giver, hvad den vil kunne gøre, naar vi blot føje den Passus til, jeg har tilladt mig at nævne, at ogsaa den anden Løsning skal tages med som en Mulighed. Det forekommer mig, at Sagen fra Kommissionen snart maa kunne komme til at foreligge i en Skikkelse, som